

14 Απριλίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΛΟΥΚΑ ΓΙΑ
ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ CERTIORARI
ΚΑΙ MANDAMUS.

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΙ/Η ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΗΜΕΡ. 5/3/93 ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟ-
ΡΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 501/91.

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 30.1, 155.1 ΚΑΙ 155.4 ΤΟΥ ΣΥ-
ΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΤΟ ΑΡΘΡΟ 12(13)(B)(II) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΤΗ-
ΣΙΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΜΕΤ' ΑΠΟΛΑΒΩΝ ΝΟΜΟΥ, ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙ-
ΣΜΟ 17 ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΝΟ-
ΝΙΣΜΩΝ ΤΟΥ 1968 ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ
ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

(Αίτηση Αρ. 40/93)

*Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και mandamus ενα-
ντίον απόφασης του Προεδρείου του Δικαστηρίου Εργατικών
Διαφορών με την οποία αρνήθηκε να συντάξει υπόμνημα για σκο-
πούς έφεσης — Κατά πόσο τα εγειρόμενα θέματα ήσαν νομικής φύ-
σεως ή όχι.* 5

*Έφεση με υπόμνημα — Επιτρέπεται μόνο για “νομικά σημεία” ή “νο-
μικά ερωτήματα” — Έννοια του όρου “νομικό σημείο” ή “νομικό
ερώτημα”.*

Ο αιτητής ήταν μέτοχος εταιρείας εμφιάλωσης αεριούχων πο- 10
τών και διευθυντής πωλήσεων της εταιρείας από την 1.12.63. Στις
5.5.80 διάκοψε την απασχόλησή του και πρόσφερε της υπηρεσίες
του σε αλλοδαπή εταιρεία στην Σιέρρα Λεόνε μέχρι την 28.2.86 που
επέστρεψε στην Κύπρο, και ανάλαβε και πάλι καθήκοντα διευθυντή
πωλήσεων. Το 1990 απολύθηκε από την εταιρεία για λόγους πλεο- 15
νασμού. Το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού του κατέβαλε απο-
ζημίωση για την περίοδο 1.3.86-12.5.90 αλλά αρνήθηκε να του ανα-

γνωρίζει την περίοδο απασχόλησης από το 1963 μέχρι το 1980 γιατί θεώρησε ότι κατά την περίοδο της απασχόλησης του στην Σιέρρα Λεόνε είχε υπάρξει διακοπή της απασχόλησης του σύμφωνα με τις πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας. (άρθρο 16 και Δεύτερος Πίνακας των περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμων). Ο αιτητής είχε ισχυρισθεί ότι κατά την περίοδο εκείνη βρισκόταν με άδεια απουσίας χωρίς απολαβές από την εταιρεία του. Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών απόρριψε την απαίτηση του αιτητή, ο οποίος υπέβαλε αίτηση στον Προεδρεύοντα του Δικαστηρίου σύμφωνα με τις πρόνοιες του κανόνα 17 των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών, 1968, για σύνταξη Υπομνήματος προς το Ανώτατο Δικαστήριο για σκοπούς έφεσης. Στην αίτηση του ο αιτητής περιέλαβε έξι λόγους για την σύνταξη του υπομνήματος, οι οποίοι εκτίθενται στην απόφαση του Δικαστηρίου. Ο Προεδρεύων Δικαστής του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών απόρριψε την αίτηση για σύνταξη υπομνήματος με το δικαιολογητικό ότι όλοι οι προβαλλόμενοι λόγοι αφορούσαν γεγονότα και όχι νομικά σημεία ή ερωτήματα.

Αποφασίσθηκε ότι:

Από εξέταση των εγεθθέντων λόγων προέκυπτε, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως ότι όλοι αφορούσαν ζητήματα νομικής μόνο φύσης, διότι αφορούσαν θέματα εφαρμογής του νόμου σε αναντίλεκτα γεγονότα, θέματα ορθής εμνηνείας νομικών προνοιών και συμπεράσματα που είναι αντίθετα ή δεν συνάδουν με την ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία, και γι' αυτό η αιτούμενη άδεια έπρεπε να δοθεί.

Η αίτηση επιτράπηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Κυριάκου ν. Ταμείου Πλεονάζοντος Προσωπικού (1991) 1 Α.Α.Δ. 320

Εκδοτική Εταιρεία "Αλήθεια" Λτδ. (1992) 1 Α.Α.Δ. 492

Re Hadjicostas (1984) 1 C.L.R. 513

30 Re Louis Tourist Agency Ltd. (Αρ. 1), (1990) 1 Α.Α.Δ. 143

Re M.G.A. Manufacturers Ltd, Υπόθ. Αρ. 31/89, ημερ. 28.11.90

Κυριακίδης (1992) 1 Α.Α.Δ. 26

British Launderers' Research Assocn. v. Central Middlesex Assessment Committee [1949] 1 All E.R. 21

Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια για την έκδοση διατάγματος certiorari με το οποίο να ακυρώνεται η άρνηση του προεδρεύοντα δικαστή του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να συντάξει υπόμνημα για σκοπούς έφεσης στην αίτηση με αρ. 501/91. 5

Γ. Αμπίζας, για τον αιτητή.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με απόφαση του ημερ. 5/3/93 ο προεδρεύων δικαστής του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών αρνήθηκε να συντάξει υπόμνημα για σκοπούς έφεσης στην αίτηση με αρ. 501/91. Ο αιτητής - που ήταν και αιτητής στην υπόθεση εκείνη επιδιώκει τώρα να πάρει άδεια για να ξεκινήσει η διαδικασία που αποσκοπεί στην εξαφάνιση της εν λόγω απορριπτικής απόφασης με ένταλμα ακύρωσης certiorari. Παράλληλα επιζητεί παραπομπή των θεμάτων που υποβάλλει με διάταγμα εντολής mandamus που να απευθύνεται προς το δικάσαν δικαστήριο. 10 15

Η πρόσβαση διαδίκου στο Εφετείο σε υποθέσεις που έχει δικαιοδοσία το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών υπόκειται σε νομοθετικούς περιορισμούς. Για θέματα πραγματικά η κρίση του δικαστηρίου εκείνου είναι τελεσίδικη. Η θύρα του Εφετείου μπορεί να ανοίξει μόνο για να επιληφθεί νομικών θεμάτων που εκπηγάζουν από τη συγκεκριμένη υπόθεση: άρθρο 12(13)(β)(II) του περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμου αρ. 8/67 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 5/73. Βλέπε επίσης *Χριστόδουλος Κυριάκου ν. Ταμείου Πλεονάζοντος Προσωπικού* (1991) 1 Α.Α.Δ. 320, της *Εκδοτικής Εταιρείας "Αλήθεια" Λτδ.* (1992) 1 Α.Α.Δ.492. Η διαπίστωση ότι τα ερωτήματα που γεννιούνται είναι νομικής φύσεως συνεπάγεται παραπομπή τους με υπόμνημα. Δεν παρέχεται διακριτική εξουσία για διαφορετική αντιμετώπιση: *In re Hadjicostas* (1984) 1 C.L.R. 513. 20 25 30

Οι συνθήκες και τα περιστατικά που οδήγησαν στην κρινόμενη αίτηση προκύπτουν από την ένορκη δήλωση του αιτητή που τη συνοδεύει και τα τεκμήρια που έχει επισυνάψει. Μεταξύ αυτών είναι η κύρια απόφαση που δόθηκε στις 5/2/93 (τεκ. 1). Θα αναφερθώ στα γεγονότα με κάθε δυνατή συνοπτικότητα χωρίς να παραλειφθεί οτιδήποτε σημαντικό για την αντιμετώπιση του αιτήματος που θέτει η υπόθεση. 35

Είναι αναγκαίο το ιστορικό της απασχόλησης. Ο αιτητής ήταν μέτοχος εταιρείας επιβίωσης αεριούχων ποτών. Ταυτόχρονα υπήρξε διευθυντής πωλήσεων της εταιρείας από 1/12/63. Στις 5/5/80 διέκοψε την απασχόληση του και πρόσφερε τις υπηρεσίες του σε αλλοδαπή εταιρεία στην Σιέρρα Λεόνε μέχρι 28/2/86 που επανέκαμψε. Στο μεταξύ το 1982 η εταιρεία, με την ευκαιρία πώλησης μέρους του μετοχικού της κεφαλαίου που κατείχε άλλος μέτοχος, άλλαξε ονομασία. Από την 1/3/86, που επανήλθε στην Κύπρο, ο αιτητής εργοδοτήθηκε από την εταιρεία αυτή αναλαμβάνοντας τα παλαιά καθήκοντα του σαν διευθυντής πωλήσεων. Το 1990 η πώληση της εταιρείας σε άλλα συμφέροντα σήμανε το τέλος της καριέρας του. Απολύθηκε για λόγους πλεονασμού.

Στη συνέχεια ο αιτητής διεκδίκησε από το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού (καθού η αίτηση στην υπόθεση αρ. 501/91) πληρωμή λόγω πλεονασμού. Το αίτημα του ικανοποιήθηκε μερικώς για την περίοδο 1/3/86-12/5/90 που τερματίστηκαν οι υπηρεσίες του. Η προηγούμενη απασχόληση του παραγνωρίστηκε. Από νομική σκοπιά το δικαίωμα εργοδοτούμενου σε αποζημίωση για την πιο πάνω αιτία ρυθμίζεται από το άρθρο 16 του περί Τερματισμού Απασχόλησεως Νόμου αρ. 24/67 (όπως διαμορφώθηκε με τις κατοπινές μεταρρυθμίσεις που υπέστη) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Δεύτερου Πίνακα του νόμου. Το ύψος της συνδέεται με την περίοδο απασχόλησης. Είναι βασική προϋπόθεση του νόμου πως η διάρκεια της περιόδου πρέπει να είναι χωρίς διακοπή για να υπολογίζεται για σκοπούς πληρωμής. Η παράγραφος 7 του Μέρους II του Δεύτερου Πίνακα ορίζει εξαντλητικά τις περιπτώσεις απουσίας από την εργασία που αφήνουν ανεπηρέαστο το συνεχές της απασχόλησης. Μας ενδιαφέρει εδώ μόνο η υποπαράγραφος (ζ) που θεσπίζει ότι διατηρείται το αδιάκοπο της απασχόλησης σε περιπτώσεις απουσίας που οφείλεται σε άδεια του εργοδότη μετά ή άνευ απολαβών.

Η θέση του αιτητή κατά τη δίκη ήταν πως έλειπε για το διάστημα εκείνο με άδεια απουσίας χωρίς απολαβές που του παραχώρησε η εργοδότης και ότι ανανεώθηκε εγγράφως στις 16/3/82 από την εταιρεία ύστερα από τη μετονομασία της. Κρίθηκε όμως από το εκδικάσαν δικαστήριο ότι οι συνθήκες απουσίας προκάλεσαν ρήγμα στο αδιάλειπτο της απασχόλησης του με αποτέλεσμα να απορριφθεί η σχετική απαίτηση, που είχε σαν βάση το ενιαίο και συνεχές των υπηρεσιών του προς την εταιρεία.

Στη συνέχεια απορρίφθηκε και η αίτηση που κατέθεσε κάτω από τις διατάξεις του δικονομικού κανόνα 17 των περί Διαιτητι-

κού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968 για έφεση με υπόμνημα σε σχέση με τα 6 σημεία που έχει συμπεριλάβει σε κατάλογο που στην υπό κρίση υπόθεση επισυνάφθηκε σαν τεκ. 2. Με την παρακάτω αιτιολογία:

“Ανασκοπώντας κατ’ αρχήν και τα 6 ερωτήματα μαζί βρίσκω 5
ότι στοχεύουν να αμφισβητήσουν τα ευρήματα του δικαστηρίου
πάνω στα γεγονότα· και αναλύοντας ένα προς ένα τους λό-
γους εντοπίζω τη σαφή πρόθεση του αιτητή να αμφισβητήσει τα
ευρήματα του Δικαστηρίου.”

Στις καταληκτικές παραγράφους της κύριας απόφασης η υπό- 10
θεση συνοψίζεται ως εξής:

“Έχοντας υπόψη τα συντρέχοντα γεγονότα της μακράς απου-
σίας του αιτητή, σε συνάρτηση με την ιδιότητα που είχε στις δύο
εταιρείες και υπό το φως της αληθινής δομής και ερμηνείας των 15
προνοιών του άρθρου 16(1)(2) και εκείνων του Δεύτερου Πίνα-
κα του περί Τεματισμού Απασχολήσεως Νόμου 24/67, κρίνου-
με πως το Ταμείο ορθά δεν υπελόγισε, κατά την καταβολή πλη-
ρωμής στον αιτητή, στο συνεχές της απασχόλησης του και την
περίοδο πριν την πραγματική απουσία του. Την άδειαν άνευ 20
απολαβών τη “κατασκεύασε” μεταγενέστερα της απουσίας του.”

Ο κ. Αμπίζας επιχειρηματολόγησε ότι τα θέματα που θίγει στο
τεκ.2 συνιστούν νομικούς ισχυρισμούς για τους οποίους θα πρέπει
να αποφανθεί το Εφετείο. Αναφορικά με τη φύση τέτοιων ισχυρι-
σμών και τη διάκριση τους από τα πραγματικά περιστατικά έχει 25
αναφερθεί στην εκτεταμένη ανάλυση στην οποία προβαίνει ο
Halsbury’s Laws of England, 4η έκδοση, τόμος 1, παράγραφος 70
“The distinction between law and fact” και από την κυπριακή νομο-
λογία στις υποθέσεις *In re Hadjicostas*, ανωτέρω, *In re Louis*
Tourist Agency Ltd. (Aq.1), (1990) 1. Α.Α.Δ. 143 και *In re M.G.A.*
Manufacturers Ltd. Υπόθ. Αρ. 31/89, ημερ. 28.11.90. Ας σημειωθεί 30
ότι ο κατάλογος τεκ. 2 επισυνάπτεται και στην παρούσα απόφαση
σαν αναπόσπαστο μέρος της.

Το νοηματικό περιεχόμενο του όρου “νομικό ερώτημα” οριοθε-
τεί η απόφαση Χ’Κώστας, ανωτέρω (Πικής, Δ):

“.....that whenever an issue revolves round the application of 35
the law to given facts, it raises a pure question of law. So long as
the facts to which the Court is required to apply the law are not
called in question, the point is a legal one. It merely raises
questions bearing on the interpretation and the scope of the law.

Exploration of the ambit of the law is always a question of law.”

Μέσα στο ίδιο πνεύμα βρίσκονται οι παρατηρήσεις που έγιναν στην υπόθεση **Πέτρος Κυριακίδης** (1992) 1 Α.Α.Δ. 26. (Στυλιανίδης, Δ.):

- 5 “Δεν υπάρχει πλήρης και εξαντλητικός ορισμός της φράσης “νομικό σημείο” ή “νομικό ερώτημα”. Συμπεριλαμβάνει όμως εφαρμογή του νόμου σε αναντίλεκτα γεγονότα· ζήτημα ερμηνείας και οριοθέτησης του σκοπού του νόμου· λανθασμένη άσκηση της διακριτικής εξουσίας ή άσκηση διακριτικής εξουσίας με βάση λανθασμένες νομικές αρχές· δικαστική ενέργεια χωρίς μαρτυρία· συμπεράσματα που είναι αντίθετα ή δε συνάδουν με την ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου μαρτυρία· άποψη του πρωτόδικου Δικαστηρίου πάνω στα πρωτογενή γεγονότα που δεν μπορεί εύλογα να υποστηριχθεί. Δεν περιλαμβάνει ευρήματα πρωτογενών γεγονότων, τα οποία δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση με υπόμνημα.”
- 10
- 15

- Πολύτιμη καθοδήγηση παρέχει ο Λόρδος Denning στην **British Launderers’ Research Assocn. v. Central Middlesex Assessment Committee** [1949] 1 All E.R. 21, ιδιαίτερα στη διαφοροποίηση που γίνεται ανάμεσα σε πρωτογενή ευρήματα και τα συμπεράσματα που μπορούν να συναχθούν από αυτά. Η υπόθεση έτυχε επιδοκιμασίας στην υπόθεση **Εκδοτική Εταιρεία “Αλήθεια” Ατδ.**, ανωτέρω.
- 20

- Δεν θα διερευνήσω με διεξοδικότητα τα εγερθέντα θέματα. Κρίνω όμως από μία πρώτη θεώρηση ότι ο κατάλογος του αιτητή εμπεριέχει ζητήματα νομικής μόνο υφής. Άλλωστε η μόνη προϋπόθεση στο στάδιο αυτό για χορήγηση άδειας, που θέτει η υπόθεση **In Re Kakos** (1985) 1 C.L.R. 250, είναι η θεμελίωση εκ πρώτης όψεως υπόθεσης. Φαίνεται ότι ο αιτητής επιδιώκει διαλείμανση της ερμηνείας του άρθρου 16(1)(2) σε συσχέτισμό με τη φράση “άδεια απουσίας” που απαντάται στις πρόνοιες του Δεύτερου Πίνακα (λόγοι 1 και 2)· διασάφηση της κρίσης του δικαστηρίου ότι “απουσία τόσης διάρκειας είναι εκτός της πρόθεσης και της κοινής λογικής όπως εκφράζεται από το νομοθέτη με τη συγκεκριμένη πρόβλεψη της παραγράφου 7, εδ. (ζ) του Μέρους II του Δεύτερου Πίνακα” (λόγος 3)· επίσης αν είναι αναγκαίος, όπως φαίνεται να αποφάσισε το δικάσαν δικαστήριο, ο προκαθορισμός του χρόνου διάρκειας της άδειας ή είναι αρκετό να παρέχεται άδεια για εκτέλεση συγκεκριμένης αποστολής χωρίς χρονικό περιορισμό (λόγος 5). Στο θέμα 6 αναφέρονται περιπτώσεις που το δικαστήριο κατέληξε, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αιτητή, σε συγκεκριμένα συμπεράσματα ή ευρήματα που έρχονται σε σύγκρουση με την
- 25
- 30
- 35
- 40

προσαχθείσα μαρτυρία.

Έχοντας διαπιστώσει πως υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση παραχωρώ την αιτούμενη άδεια για την έκδοση και των δύο διαταγμάτων. Η αίτηση να καταχωρηθεί σε 15 ημέρες από σήμερα και να επιδοθεί στον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών και στο Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού. Περαιτέρω οδηγίες θα δοθούν όταν η υπόθεση αχθεί ενώπιόν μου. 5

Η αίτηση για άδεια εγκρίνεται.

Η αίτηση για άδεια εγκρίνεται.

ΠΙΝΑΚΑΣ "Α"

10

1. Κατά πόσον ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο απεφάσισε ότι η περίοδος απασχόλησης του Αιτητή δεν ήταν συνεχής από την 1/12/63 μέχρι 28/2/1986 για τους σκοπούς του άρθρου 16(1) του Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου και ότι η απουσία του Αιτητή κατά την πιο πάνω περίοδο δεν ήταν λόγω άδειας άνευ απολαβών. 15
2. Κατά πόσον ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο υπελόγισε την περίοδο απασχόλησης του Αιτητή και/ή ερμήνευσε τον Δεύτερο Πίνακα του Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου (24/67 ως έχει τροποποιηθεί). 20
3. Κατά πόσον ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο υιοθέτησε την θέση του Ταμείου ότι η απουσία του Αιτητή από την εργασία του δεν οφειλόταν σε άδεια άνευ απολαβών για το λόγο ότι "απουσία τόσης διάρκειας είναι εκτός της πρόθεσης και της κοινής λογικής όπως εκφράζεται από το Νομοθέτη με την συγκεκριμένη πρόβλεψη της παρ. 7, εδ. (ζ) του Μέρους II του Δεύτερου Πίνακα". 25
4. Κατά πόσον ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο απεφάσισε ότι παρά το ότι ο Νόμος δεν θέτει χρονικά πλαίσια που να περιορίζουν την άδεια άνευ απολαβών, 30
  - (α) το συνηθισμένο νόημα της λέξης άδεια είναι ο καθορισμός του χρόνου διάρκειας της, και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή άδεια άνευ απολαβών για τον σκοπό εκτέλεσης συγκεκριμένου έργου μέχρι την συμπλήρωσή του,
  - (β) για να μην επέλθει διακοπή λόγω απουσίας εκ της εργα- 35

σίας με άδεια η απουσία πρέπει να είναι στην βάση της προσωρινότητας με προκαθορισμένο χρόνο απουσίας.

5. Κατά πόσον ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε υπέρ του Ταμείου λόγω:
- 5 (α) της μακράς απουσίας του Αιτητή,
- (β) της ιδιότητας και σχέσεως του Αιτητή με τις δύο εταιρείες.
- 10 6. Κατά πόσον το Πρωτόδικο Δικαστήριο ηδύνατο νόμιμα να καταλήξει σε συμπεράσματα γεγονότων ή σε ευρήματα γεγονότων που συγκρούονται και/ή δεν συνάδουν με και/ή δεν απορρέουν από την προσκομισθείσα μαρτυρία και, μεταξύ άλλων, στο συμπέρασμα και/ή εύρημα
- (α) ότι ο Αιτητής ως μέτοχος κατείχε το μεγαλύτερο ποσοστό μετοχών της εργοδότης εταιρείας,
- 15 (β) ότι η απουσία του Αιτητή από την εργασία του δεν οφειλόταν σε άδεια άνευ απολαβών,
- (γ) ότι η απουσία του οφειλόταν σε δική του απόφαση που επέβαλε και στους δύο άλλους συνεταιίρους του,
- (δ) ότι η επίκληση του λόγου της άδειας άνευ απολαβών έγινε εκ των υστέρων από τον Αιτητή και
- 20 (ε) ότι ο Αιτητής “κατασκεύασε” την άδεια άνευ απολαβών μεταγενέστερα της απουσίας του.